

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה- O	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלו נאמרין בכל לשון: פרשת סוטה, ויודי מעשר, קרית שמע ותפלה, וברכת המזון, ושבועת העדות ושבועת הפיקדון.												■	לב.
ואלו נאמרין בלשון הקודש: מקרא ביכורים, וחליצה, ברכות וקללות, ברכת כהנים, וברכת כהן גדול, ופרשת המלך, ופרשת עגלה ערופה, ומשוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם.												■	לב.
מקרא ביכורים כיצד? (דברים כז) וענית ואמרת לפני ה' אלהיך, ולהלן הוא אומר: (דברים כז) וענו הלויים ואמרו, מה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש.												■	לב.
חליצה כיצד? (דברים כה) וענתה ואמרה, ולהלן הוא אומר: וענו הלויים ואמרו, מה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש	[ת"ק]											◆	לב.
וענתה ואמרה ככה, עד שתאמר בלשון הזה.	רבי יהודה:											◆	לב.
ברכות וקללות כיצד? כיון שעברו ישראל את הירדן, ובאו אל הר גריזים ואל הר עיבל שבשומרון שבחד שכם שבאצל אלוני מורה, שנאמר: (דברים יא) הלא המה בעבר הירדן וגו', ולהלן הוא אומר: (בראשית יב) ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה, מה אלון מורה האמור להלן - שכם, אף אלון מורה האמור כאן - שכם.												■	לב.
ששה שבטים עלו לראש הר גריזים וששה שבטים עלו לראש הר עיבל, והכהנים והלויים והארוני עומדים למטה באמצע, הכהנים מקיפין את הארון והלויים את הכהנים וכל ישראל מכאן ומכאן, שנאמר: (יהושע ח) וכל ישראל וזקניו ושוטרים ושופטיו עומדים מזה ומזה לארון וגו'. הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה: ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה, ואלו ואלו עונין אמן, הפכו פניהם כלפי הר עיבל ופתחו בקללה: (דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה, ואלו ואלו עונין אמן, עד שגומרין ברכות וקללות.												■	לב.
ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבח, וסדוהו בסיד, וכתבו עליו את כל דברי התורה בשבעים לשון, שנאמר: (דברים כז) באר הטיב, ונטלו את האבנים ובאו ולנו במקומן.												■	לב.
פרשת סוטה מנלן?												■	לב:
דכתיב: (במדבר ה) ואמר הכהן לאשה, בכל לשון שהוא אומר.												■	לב:
משמיעין אותה בכל לשון שהיא שומעת, על מה היא שותה וכמה היא שותה, על מה נטמאת וכמה היא נטמאת	תנו רבנן:											■	לב:
על מה היא שותה? על עסקי קיני וסתירה												■	לב:
ובמה היא שותה? במקידה של הרש												■	לב:
על מה נטמאת? על עסקי שחוק וילדות												■	לב:
ובמה היא נטמאת? בשוגג או במזיד, באונס או ברצון, וכל כך למה? שלא להוציא לעז על מים המרים.												■	לב:
ויודי מעשר.												■	לב:
מנלן?												^	לב:
דכתיב: (דברים כז) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקודש מן הבית, ויליף אמירה מטוטה, בכל לשון שהוא אומר.												!	לב:
ויליף אמירה מלויים, מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש	רב זביד לאביי:											⚡	לב:
דנין אמירה גרידתא מאמירה גרידתא, ואין דנין אמירה גרידתא מענייה ואמירה.	[אביי]											!	לב:
אדם אומר שבחו בקול נמוך, וגנותו - בקול רם, שבחו בקול נמוך - מן ויודי המעשר, גנותו בקול רם - ממקרא ביכורים.	תניא, רשב"י:											■	לב:
וגנותו בקול רם?												⚡	לב:
מפני מה תקנו תפלה בלחש? כדי שלא לבייש את עוברי עבירה, שהרי לא חלק - הכתוב מקום בין חטאת לעולה	והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											⚡	לב:
לא תימא גנותו אלא אימא צערו												!	לב:
(ויקרא יג) וטמא טמא יקרא - צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים, וכל מי שאירע בו דבר צריך להודיע לרבים, ורבים מבקשים עליו רחמים.	כדתניא:											!	לב:
מפני מה תיקנו תפלה בלחש? שלא לבייש את עוברי עבירה, שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת לעולה.	גופא, א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■	לב:
ולא? והא איכא: דמים, דם חטאת למעלה ודם עולה למטה												⚡	לב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם כהן הוא דידיע.											!	◇	לב:
והאיכא: חטאת נקבה, עולה זכר											◻	◇	לב:
התם מיכסיא באליה. תינח כבשה											!	◇	לב:
שעירה מאי איכא למימר?											◻	◇	לב:
התם איהו דקא מיכסיף נפשיה, דאיבעי ליה לאיתויי כבשה וקאי מייתי שעירה.											!	◇	לב:
חטאת דעבודת כוכבים דלא סגי דלאו שעירה, מאי איכא למימר?											◻	◇	לב:
התם ניכסיף וניזיל, כי הויכי דנכפר ליה.											!	◇	לב:
קרית שמע.											◻	◇	לב:
מנלן?											^		לב:
דכתיב: (דברים ו) שמע ישראל, בכל לשון שאתה שומע.											!	◇	לב:
קרית שמע ככתבה, דברי רבי	תנו רבנן: [רבי]										◻	◇	לב:
בכל לשון.	חכמים:										◻	◇	לב:
מאי טעמא דרבי?											^		לב:
אמר קרא: (דברים ו) והיו, בהווייתן יהו.	[רבי]										!	◇	לב:
ורבנן?											^		לב:
אמר קרא: שמע, בכל לשון שאתה שומע.	[רבנן]										!	◇	לב:
ורבנן נמי הא כתיב והיו											◻		לב:
ההוא, שלא יקראנה למפרע.	[רבנן]										!	◇	לב:
ורבי, שלא יקראנה למפרע מגליה?											◻		לב:
נפקא ליה מדברים הדברים.	[רבי]										!	◇	לב:
ורבנן?											◻		לב:
דברים הדברים לא משמע להו.	[רבנן]										!	◇	לב:
ורבי נמי הכתיב שמע											◻		לב:
ההוא מיבעי ליה: להשמיע לאזניך מה שאתה מוציא מפיו.	[רבי]										!	◇	לב:
ורבנן?											◻		לב:
סברי לה כמאן דאמר: הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא.	[רבנן]										!	◇	לב:
לימא קסבר רבי: כל התורה בכל לשון נאמרה, דאי סלקא דעתך בלשון הקודש נאמרה, והיו דכתב רחמנא למה לי?											◻	◇	לב: